

“Αν θέλετε νὰ πουλήσετε καμμίαν οἰκίαν, ὀφείλετε νὰ πληρώσετε εἰς τὴν Καμόρραν τὸν φόρον σας, ἄλλως δὲν βρίσκετε ἀγοραστήν. Ἄπ’ ἐναντίας θέλετε ν’ ἀγοράσετε σπῆτι· πάλιν πρέπει νὰ πληρώσετε· διότι ἡ καμόρρα συνωμοτεῖ καὶ αὐξάνει ὑπερόγκως τὴν τιμὴν τοῦ σπητιοῦ. Πολλοὺς συναντᾷτε καθ’ ὁδὸν ἀνθρώπους σημαδεμένους. Τὸ σημαδι αὐτὸ εἶνε ἡ σφραγὶς τῆς Καμόρρας. Ἀμέσως ἐννοεῖτε ὅτι ἔχετε νὰ κάμετε μ’ ἓνα *Καμορίσταρ*, ὅστις παραβᾷ τοὺς νόμους τῆς Ἐταιρίας ἐστιγματίσθη διὰ ξυραφίου. Ὁ γράφων τὰς πληροφορίες αὐτὰς ἀνταποκριτὴς τῆς *Γαλλίας* ἐγνώρισεν ξένον βιομήχανον ὅστις εἶχεν ἀπολύσει δύο ἐργάτας αὐτοῦ οἵτινες τὸν ἠπειλήσαν ὅτι θὰ τὸν μαχαιρώσουν ἂν δὲν τοὺς ξαναπάρῃ πίσον. Ὁ ἐργοστασιάρχης κατ’ ἀρχὰς δὲν ἐπρόσεξε, κατόπιν ὁμως βλέπων ὅτι δὲν χωρατεύουν, κατὰ συμβουλήν φίλου του, ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν ἐνὸς ἀρχικαμορίστα. Ὁ τελευταῖος τοῦ ἐπρότεινε: Θὰ μᾶς δίδῃς δέκα λίρας κάθε χρόνο, καὶ εἰς ἀμοιβὴν δὲν θ’ ἀφήσουμε κἀνένα νὰ σοῦ πειράξῃ οὔτε τρίχα. «Δέχομαι» ἀπάντησεν ὁ ἀπειλούμενος. Τότε ὁ ἀρχηγὸς προσεκάλεσε τοὺς δύο ἐργάτας οἵτινες ἐννοεῖτε ἦσαν μέλη τῆς Καμόρρας καὶ τοὺς εἶπε: «Ἀπὸ τὰ σήμερα ὁ σιτιῆρ εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν μας». Ἐκτοτε οὐδεὶς τὸν ἐπειράξε. Κάθε φορὰ δὲ ποῦ πληρῶνει τὸν φόρον του ὁ ἀρχικαμορίστας τὸν ἐρωτᾷ φιλομνηδῶς μήπως ἔχῃ κἀνένα *θέλημα*!

* * Εἰς ἀξιωματικὸς ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ μύωπα καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἐμπορικὸν ἂν ἀγοράσῃ γυαλιά. Ὁ ὀπτικὸς τοῦ ἔδωκε νὰ δοκιμάσῃ ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν διόπτρων. Κἀνὲν δὲν τοῦ ἤρχετο. Τὰ μὲν τοῦ ἦσαν πολὺ δυνατὰ, τὰ δὲ πολὺ ἀδύνατα.

Ἐπὶ τέλους ἀρπάζει ἓν ζεῦγος γυαλιῶν μὲ θυμὸ, τὰ βάζει εἰς τὰ μάτια του. — Νὰ, λέγει, αὐτὰ μοῦ εἶνε καλὰ.

Ὁ ὀπτικὸς ἐκπεπληγμένος ἐρωτᾷ:

— Καὶ ποῖον ἀριθμὸν κρυστάλλων θέλετε νὰ σᾶς περάσω, διότι, ὁ ἀξιωματικὸς εἶχε πάρει καὶ τὸν ἥρε πολὺ καλόν, σκελετόν μόνον γυαλιῶν.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Στρατηγὸς καὶ Τραυμάδῃ. Δὲν ἔχομεν μόνον ἡμεῖς τὰ ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἵπποσιδηροδρόμου θύματά μας. — Εἰς Νεάπολιν ὁ στρατηγὸς Μιλόνε ἀποπληρωθεὶς ν’ ἀναβῇ εἰς τὸν ἀτμοσιδηροδρόμον τῆς Καζορίας κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του φαίνεται, κατέπεσε καὶ ἐξέπνευσε μετὰ τινας ὥρας, ἀφοῦ μετεκομίσθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Μήτηρ σύζυγος. Νέον ἔργον δραματικὸν ἐνφανίσθη ἐπὶ τῆς γαλλικῆς σκηνῆς κινήσαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ προκαλέσαν τὴν ἐκτίμησιν τῶν κριτικῶν. Οἱ **Μωκροῦ** τοῦ Ἀλβέρτου Δελπί. Τὸ ἔργον κρίνεται ἐν γένει καλόν, κατεκρίθη μόνον ὡς ἔχον ὑπόθεσιν καὶ πάλιν τοὺς νόθους περὶ οὗς τὰ πλεῖστα συγγράμματα τοῦ συγγραφέως στρέφονται. — Ὁ Δελπί δικαιολογούμενος δὲν ἀρνεῖται ὅτι τὸ ζήτημα τῶν νόθων ὑπῆρξε πάντοτε δι’ αὐτὸν ἐνδιαφέρουσα μελέτη, ἀλλὰ διίσχυρίζεται ὅτι ἡ κοινωνικὴ διαφθορὰ ἐν Γαλλίᾳ εἶνε τοιαύτη ὥστε τὸ αὐτὸ θέμα καὶ πολλῶν ἄλλων συγγραφέων ἔδει νὰ προκαλέσῃ τὴν μελέτην. Ἀναφέρει δὲ σκληρὸν παράδειγμα, ἀξιωματικοῦ διελθόντος πλησίον του καὶ φέροντος εἰς τὸν βραχίονα τὴν σύζυγόν του, περὶ ἧς ἐρωτήσας ὁ Δελπί ἔμαθεν ὅτι εἶνε ἡ μήτηρ τοῦ ἀξιωματικοῦ!!!

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ μᾶς ἐνθυμίζει τὴν φοβεράν μαντείαν,

ἐν τῇ **Ἐταίρᾳ** τοῦ ποιητικωτάτου ὡς ἡ δυστυχία του Συνοδινού μας, ἐν ᾗ διὰ στίχων ἀπαραμύλλων φωτυγραφεῖ τοιαύτας εἰκόνας μελλούσης καὶ ἐδῶ κοινωνικῆς διαφθορᾶς.

Ὁ “Σιδηρουργὸς,” τοῦ Ὁνὲ ἤρχισε νὰ γίνεταί καὶ ὀλίγον Ἑλλήν. Ἀφοῦ ἡμεῖς τὸν δημοσιεύομεν εἰς τὰς στήλας μας ἐν μεταφράσει, ἴδου τώρα ὅπου διασκευαζόμενος εἰς δράμα θὰ παιχθῇ ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ *Γυμνάσιον*, ὑποδυομένου τὸ πρόσωπον τοῦ Σιδηρουργοῦ τοῦ συμπολίτου μας καλλιτέχνη Δαμαλᾶ. Καὶ καθὼς παρατηρεῖ ὁ «Γαλάτης» τὸ δράμα αὐτὸ θὰ εἶνε ἡ λυδία λίθος τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ Δαμαλᾶ ἀξίας. Σὲ θέλομε λοιπὸν, κύριε Δαμαλᾶ!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρισιοί, 18 Ὀκτωβρίου. Τηλεγραφήματα ἐκ Δαμασκοῦ, ἀγγέλλουν ζωηρὸν ἐρεθισμόν μεταξὺ τῶν Ἀράβων. Ἀνώνυμοι προκηρύξεις τοιχοκολλημέναι εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως διερεθίζουν τοὺς Ἀραβὰς κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων.

Ἀλεξάνδρεια, 18 Ὀκτωβρίου. Ἡ χωλέρα ἐνεφάνη ἐν τῷ χωρίῳ Σατί, πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐλαβον μέχρι τοῦδε, χωρὶν τέσσαρες χωλερικοὶ ἀποβιώσεις ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ.

ΕΙΣ ΤΟ

ΝΕΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰλίου, ἀντικρὺ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου

Ὅλα τὰ εἶδη διὰ Λουκούλους:

Ἀριστουργήματα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα.

Χαβιάρια—αὐγοτάραχα—τυριά—παστά—εὐρωπαϊκὰ ποτὰ.

ΚΑΙ ΤΙ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ!

Ἡ ἐλληνικὴ ἀτμοπολοῦσα Δ. Π. Γουδῆ

φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινου ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθ. Τετάρτης 5ης δευτέρου ἐπανελάβε τὸν διακοπέντα διὰ τινα χρόνον πλοῦ τοῦ Ἀργολικοῦ τῆς Τετάρτης, ἀναχωρούντων ἤδη τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τακτικῆς ἐκ Πειραιῶς δι’ Ἀργολικὸν κόλπον ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον, ἐπανερχόμενα τὴν ἐπιούσαν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διανομεὺς διὰ τοὺς ἐν δύο τμήμασι τῆς πόλεως συνδρομητὰς τοῦ *Μη Χάνεσαι*.